

การประกาศอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๗)

เรื่องเดิม

๑. นโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลที่จะดำเนินการในปีแรก ในข้อ ๑.๘ ยุกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยเพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศ สร้างสมดุล และความเข้มแข็งอย่างมีคุณภาพให้แก่ระบบเศรษฐกิจมหภาค ข้อ ๑.๘.๒ ดำเนินการให้แรงงานมีรายได้เป็นวันละไม่น้อยกว่า ๓๐๐ บาท อย่างสอดคล้องกับผลิตภาพและประสิทธิภาพของบุคลากร

๒. คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๘ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ มีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ให้ปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘ เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตแรงงาน โดยมีการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ดังนี้

๑) ให้ปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของทุกจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๙.๕ ของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของจังหวัด ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ โดยมี ๗ จังหวัดที่อัตราค่าจ้างขั้นต่ำปรับเป็นวันละ ๓๐๐ บาท ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี ภูเก็ต สมุทรปราการ และสมุทรสาคร ส่วนอีก ๗๐ จังหวัดปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นวันละ ๒๒๒ - ๒๗๓ บาท

๒) ให้ปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใน ๗๐ จังหวัดอีกครั้งเป็นวันละ ๓๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ส่วน ๗ จังหวัดที่มีอัตราค่าจ้างขั้นต่ำวันละ ๓๐๐ บาทให้คงไว้ในอัตราเดิม

สำหรับในปี ๒๕๕๗ และปี ๒๕๕๘ ให้คงอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของทุกจังหวัดไว้ที่วันละ ๓๐๐ บาทเท่ากันทั่วประเทศ ทั้งนี้ หากภาวะเศรษฐกิจของประเทศมีความผันผวนอย่างรุนแรงจนส่งผลกระทบต่อ การครองชีพของลูกจ้าง คณะกรรมการค่าจ้างสามารถพิจารณาทบทวนอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๕๗ และปี ๒๕๕๘ ได้ตามความเหมาะสม

๓. กระทรวงแรงงานโดยคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๘ ได้ออกประกาศอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เพื่อปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของทุกจังหวัด ปี ๒๕๕๕

๔. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๕ ได้เห็นชอบมาตรการบรรเทาผลกระทบจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๕๕ และเพิ่มขีดความสามารถ SMEs รวมทั้งมาตรการของกระทรวงแรงงาน รวมทั้งสิ้น ๑๕ มาตรการ

ข้อกฎหมาย

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๗๙ คณะกรรมการค่าจ้างมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๓) กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

มาตรา ๘๗ ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้คณะกรรมการค่าจ้างศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ประกอบด้วยข้อเท็จจริงอื่น โดยคำนึงถึงดัชนีค่าครองชีพ อัตราเงินเฟ้อ มาตรฐานการครองชีพ ต้นทุนการผลิต ราคาของสินค้าและบริการ ความสามารถของธุรกิจ ผลิตภาพแรงงาน ผลิตภัณท์มวลรวมของประเทศ และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม

มาตรา ๘๘ เมื่อได้ศึกษาข้อมูลและพิจารณาข้อเท็จจริงตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๗ แล้ว ให้คณะกรรมการค่าจ้างประกาศกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำหรืออัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ โดยเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สาระสำคัญ

๑. คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๘ ได้มีการประชุมเพื่อติดตามสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม สถานการณ์ภายหลังการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๕๕ และการออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง (ฉบับที่ ๗) เพื่อปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใน ๗๐ จังหวัด ให้เป็นวันละ ๓๐๐ บาท ในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ตามมติคณะกรรมการค่าจ้างเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ซึ่งสรุปผลการประชุมได้ดังนี้

๑) การศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่และข้อเท็จจริงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องตามมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

๑.๑) ข้อเท็จจริงด้านความจำเป็นในการครองชีพของลูกจ้าง

๑.๒) ข้อเท็จจริงด้านความสามารถในการจ่ายของนายจ้าง

๑.๓) ข้อเท็จจริงด้านเศรษฐกิจและสังคมในภาพรวม

๒) การติดตามสถานการณ์ภายหลังการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๕๕ โดยการรวบรวมศึกษา วิเคราะห์ผลการสำรวจความคิดเห็นผู้ประกอบการและลูกจ้างเกี่ยวกับผลกระทบจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ และมาตรการบรรเทาผลกระทบผู้ประกอบการของรัฐบาล จากการสำรวจของสถาบันการศึกษา องค์กรนายจ้าง องค์กรลูกจ้าง

๓) กระทรวงแรงงานได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลข้อเท็จจริงทางเศรษฐกิจ สังคม และแรงงานอย่างรอบด้านแล้ว มีความเห็นว่าการดำเนินการตามมติคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๘ จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการยกระดับการครองชีพของลูกจ้างโดยทั่วไปในอีก ๗๐ จังหวัดที่เหลือให้เหมาะสมกับมาตรฐานการครองชีพ และยกระดับคุณภาพชีวิตให้สูงขึ้นเท่าเทียมกับลูกจ้างใน ๗ จังหวัดที่ได้มีการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นวันละ ๓๐๐ บาทไปแล้ว ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

๓.๑) การปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำไม่ได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยโดยรวม เพราะยังมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สองปี ๒๕๕๕ (เมษายน - มิถุนายน) ขยายตัวร้อยละ ๔.๒ เพิ่มขึ้นจากไตรมาสแรกปี ๒๕๕๕ (มกราคม - มีนาคม) ที่ขยายตัวเพียงร้อยละ ๐.๔ ซึ่งการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำมีส่วนทำให้การใช้จ่ายภาคครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากประชาชนมีกำลังซื้อมากขึ้น (ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

๓.๒) การปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการลงทุนภาคเอกชน โดยในรอบ ๗ เดือนแรกของปี ๒๕๕๕ มีโครงการขอรับการส่งเสริมการลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติทั้งสิ้น ๘๒๙ โครงการ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๘ เงินลงทุนรวม ๓๓๒,๒๐๕ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๒ ซึ่งเป็นการขยายการลงทุนจากกิจการเดิม ๕๘๕ โครงการ และเป็นการลงทุนโครงการใหม่ ๒๔๔ โครงการ ก่อให้เกิดการจ้างงานภายในประเทศ แยกเป็นแรงงานไทย ๗๘,๖๖๑ คน แรงงานต่างชาติ ๑,๙๗๙ คน ซึ่งการขยายการลงทุนของต่างชาติสะท้อนความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติที่ยังมั่นใจศักยภาพของไทย (ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ))

๓.๓) การปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำไม่ทำให้เงินเฟ้อสูงขึ้นเกินกว่าที่คาดการณ์ โดยเงินเฟ้อเฉลี่ย ๗ เดือนของปี ๒๕๕๕ (มกราคม - กรกฎาคม) อยู่ที่ร้อยละ ๒.๙๒ ซึ่งยังต่ำกว่าคาดการณ์เงินเฟ้อปี ๒๕๕๕ ของกระทรวงพาณิชย์ที่อยู่ที่ร้อยละ ๓.๓ - ๓.๘ (ที่มา : กระทรวงพาณิชย์)

๓.๔) การปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำไม่ทำให้อัตราการว่างงานสูงขึ้น โดยอัตราการว่างงานปี ๒๕๕๕ (มกราคม - มิถุนายน) อยู่ที่ร้อยละ ๐.๘ ซึ่งถือว่ายังน้อยมากเมื่อเทียบกับต่างประเทศ (ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ)

๓.๕) การปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำไม่ทำให้มีการเลิกจ้างเพิ่มมากขึ้น จากการตรวจแรงงาน ในสถานประกอบกิจการ ๙,๐๙๘ แห่ง ลูกจ้าง ๓๕๐,๒๑๔ คน ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน - ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ มีสถานประกอบกิจการเพียง ๒ แห่ง (ร้อยละ ๐.๐๒ ของสถานประกอบกิจการที่ผ่านการตรวจ) ลูกจ้าง ๑๔๔ คน (ร้อยละ ๐.๐๔ ของลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ) ที่มีการเลิกจ้างลูกจ้างเนื่องจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ (ที่มา : กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน)

๓.๖) การปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำถึงแม้จะทำให้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบ แต่ในจำนวนนี้ส่วนใหญ่สามารถปรับตัวได้และดำเนินธุรกิจต่อไปได้ (ที่มา : ผลสำรวจผู้ประกอบการ SMEs ทั่วประเทศของกระทรวงแรงงาน และผลสำรวจผู้ประกอบการ SMEs ของหอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย)

๓.๗) การปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจะส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศไทยในด้านบวก

- **ระยะสั้น (Short Term)** มีส่วนกระตุ้นให้ผู้ประกอบการต้องมีการเพิ่มผลิตภาพแรงงานเพื่อให้สอดคล้องกับต้นทุนที่เพิ่มขึ้น จากการเปรียบเทียบอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ อัตราเงินเฟ้อผู้มีรายได้น้อย ผลิตภัณท์มวลรวมของประเทศ (GDP) และผลิตภาพแรงงานอุตสาหกรรม ย้อนหลัง ๑๐ ปี (ตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ - ๒๕๕๔) พบว่าปีใดที่อัตราค่าจ้างขั้นต่ำมีการปรับขึ้นน้อยหรือไม่มีการปรับ ผลิตภาพแรงงาน ก็จะมีอัตราการเพิ่มขึ้นน้อยเช่นเดียวกัน แต่ในปี ๒๕๕๕ อัตราค่าจ้างขั้นต่ำมีการปรับเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๓๙.๕ ดังนั้น จึงเป็นปัจจัยกระตุ้นให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพแรงงานมากกว่าทุกปีที่ผ่านมา โดยในรอบ ๗ เดือนแรก ของปี ๒๕๕๕ ผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๘.๗ และทำให้ GDP เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๓ ส่วนอัตราเงินเฟ้อผู้มีรายได้น้อยเพิ่มขึ้นในอัตราที่ชะลอลงจากปี ๒๕๕๔

- **ระยะปานกลาง (Middle Term)** จะเกิดการผลักดันให้มีการลงทุนทางด้านเทคโนโลยีการผลิตมากขึ้น และการบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ

- **ระยะยาว (Long Term)** จะเกิดการผลักดันให้เกิดการปรับเปลี่ยนแนวคิดในการลงทุนและการผลิตเพื่อช่วยให้ประเทศก้าวข้าม “กับดักของประเทศรายได้ปานกลาง หรือ Middle Income Trap” จากประเทศกำลังพัฒนาที่มีฐานะปานกลางไปสู่ประเทศพัฒนาแล้ว

๓.๘) การปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำช่วยการลดช่องว่าง ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ ของประชากร และสร้างการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมให้มากขึ้น

๓.๙) การปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำช่วยทำให้แรงงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ช่วยเสริมสภาพคล่องต่อการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และทำให้พนักงานที่ไม่มีเงินออมหรือมีแต่น้อย มีเงินออมเหลือเก็บหรือเพิ่มขึ้น (ที่มา : ผลการสำรวจพนักงานในกลุ่มสมาชิกผู้ค้าปลีกไทยของสมาคมผู้ค้าปลีกไทย) และผลการสำรวจลูกจ้างในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลของศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (กรุงเทพโพลล์)

จากข้อมูลทั้งหมดแสดงให้เห็นว่าผลของการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามประกาศฉบับที่ ๖ ทำให้ลูกจ้างส่วนหนึ่งในจังหวัดที่ปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเกินกว่าวันละ ๒๕๑ บาทมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ในขณะที่การปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำไม่ได้ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการหรือการลงทุนของภาคเอกชน เนื่องจากมีการขยายตัวในการผลิต มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น มีการจำหน่ายสินค้าได้มากขึ้น มีรายได้จากการขายสินค้าเพิ่มขึ้น และผู้ประกอบการสามารถปฏิบัติตามกฎหมายได้เป็นอย่างดี

สำหรับผลกระทบทางเศรษฐกิจเป็นไปในทิศทางที่ดี อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ (GDP) ยังคงขยายตัวภายหลังการปรับค่าจ้างเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ และสูงขึ้นกว่าไตรมาสแรก

ปี ๒๕๕๕ (มกราคม – มีนาคม) ส่วนอัตราเงินเฟ้อ ดัชนีผู้บริโภคยังอยู่ในระดับปกติไม่เกินจากที่กระทรวงพาณิชย์คาดการณ์

๔) จากผลการศึกษาข้อมูลดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการค่าจ้างจึงได้ดำเนินการตามมติเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๔ ดังนี้

๔.๑) ให้ปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดที่เหลืออีก ๗๐ จังหวัดให้เป็นวันละ ๓๐๐ บาท โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ สำหรับกรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี ภูเก็ต สมุทรปราการ และสมุทรสาคร ให้คงอัตราค่าจ้างขั้นต่ำไว้ที่วันละ ๓๐๐ บาท

๔.๒) ในปี ๒๕๕๗ และปี ๒๕๕๘ ให้คงอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของทุกจังหวัดไว้ที่วันละ ๓๐๐ บาทเท่ากันทั่วประเทศ ทั้งนี้ หากภาวะเศรษฐกิจของประเทศมีความผันผวนอย่างรุนแรงจนส่งผลกระทบต่อการครองชีพของลูกจ้าง คณะกรรมการค่าจ้างสามารถพิจารณาทบทวนอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๕๗ และปี ๒๕๕๘ ได้ตามความเหมาะสม

๒. กระทรวงแรงงานได้ดำเนินการสำรวจและรวบรวมข้อมูลความต้องการช่วยเหลือจากภาครัฐเพื่อบรรเทาผลกระทบจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๕๖ และเพิ่มขีดความสามารถ SMEs ของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งได้ประมวลผลและจัดทำเป็นข้อเสนอเพื่อการกำหนดมาตรการบรรเทาผลกระทบจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๕๖ และเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการ SMEs แบ่งเป็น ๖ มาตรการใหญ่ ๒๗ มาตรการย่อย โดยสรุปดังนี้

มาตรการลดภาระต้นทุนจากค่าจ้างที่เพิ่มขึ้น

- (๑) การลดอัตราเงินสมทบกองทุนประกันสังคมของฝ่ายนายจ้างและลูกจ้าง
- (๒) การปรับปรุงอัตรากาเก็บเงินสมทบและสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคม (สำนักงานประกันสังคม)
- (๓) การยกเว้นส่งเงินสมทบกองทุนเงินทดแทนกรณีสถานประกอบการไม่มีลูกจ้างประสบอันตรายเนื่องจากการทำงาน (สำนักงานประกันสังคม)
- (๔) การปรับแก้กฎกระทรวงกำหนดจำนวนคนพิการที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการและหน่วยงานของรัฐจะต้องรับเข้าทำงานและจำนวนเงินที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการจะต้องนำส่งเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ๒๐๐ คน ต้องจ้างคนพิการ ๑ คน (สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ร่วมกับ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)
- (๕) การจัดตั้งกองทุนชดเชยส่วนต่างค่าจ้างให้ผู้ประกอบการ (สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน ร่วมกับ กระทรวงการคลัง และสำนักงานปรมาน)
- (๖) การลดภาษีเงินได้นิติบุคคล (กระทรวงการคลัง)
- (๗) การนำส่วนต่างของค่าจ้างที่จ่ายเพิ่มขึ้นจากอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในปี ๒๕๕๕ เป็นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำวันละ ๓๐๐ บาท มาหักเป็นค่าใช้จ่ายก่อนชำระภาษีได้ ๒ เท่า (กระทรวงการคลัง)
- (๘) การลดอัตราภาษีอื่น ๆ เฉพาะผู้ประกอบการ SMEs (กระทรวงการคลัง)
- (๙) การลดอัตราภาษี ณ ที่จ่าย สำหรับการเช่าช่วงการผลิตจากร้อยละ ๓ เหลือร้อยละ ๐.๕ (กระทรวงการคลัง)
- (๑๐) การลดค่าน้ำประปาและค่าไฟฟ้าสำหรับผู้ประกอบการ SMEs (กระทรวงมหาดไทย)
- (๑๑) การลดค่าธรรมเนียมห้องพักที่เรียกเก็บสำหรับโรงแรม/ที่พักแรมที่เป็น SMEs (กระทรวงมหาดไทย)

มาตรการยกระดับผลิตภาพแรงงาน (Productivity of Labour)

(๑๒) การนำค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมพัฒนาฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ.๒๕๔๕ มาหักลดหย่อนภาษีได้เพิ่มขึ้นเป็น ๓ เท่า เฉพาะผู้ประกอบการ SMEs (กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน)

(๑๓) การจัด“คลินิกพัฒนาฝีมือแรงงานเคลื่อนที่” ไปยังสถานศึกษาและสถานประกอบการต่างๆ (กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ร่วมกับ กระทรวงศึกษาธิการ)

(๑๔) การให้กู้ยืมเงินกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๐.๑ เพื่อใช้ในการฝึกอบรมพัฒนาฝีมือแรงงาน (กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน)

มาตรการทางการเงินเพื่อเสริมสภาพคล่องให้ผู้ประกอบการ

(๑๕) สินเชื่อเพื่อส่งเสริมการจ้างงาน (สำนักงานประกันสังคม)

(๑๖) สินเชื่อเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิต (Productivity Improvement Loan) (ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กระทรวงอุตสาหกรรม)

(๑๗) การค้ำประกันสินเชื่อในลักษณะ Portfolio Guarantee Scheme ระยะที่ ๔ (บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บยส.) กระทรวงอุตสาหกรรม)

(๑๘) การค้ำประกันสินเชื่อในลักษณะ Portfolio Guarantee Scheme สำหรับผู้ประกอบการใหม่ (บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บยส.) กระทรวงอุตสาหกรรม)

(๑๙) การขยายระยะเวลาผ่อนชำระหนี้โครงการสินเชื่อ SMEs Power ไทยเข้มแข็ง (กระทรวงการคลัง)

มาตรการทางภาษีเพื่อส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของ SMEs

(๒๐) การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลกรณีการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (กระทรวงการคลัง)

(๒๑) การหักค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร (กระทรวงการคลัง)

มาตรการเพิ่มรายได้ให้ผู้ประกอบการผ่านการใช้จ่ายภาครัฐ

(๒๒) การปรับเพิ่มอัตราค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมสัมมนาของส่วนราชการ (กระทรวงการคลัง)

(๒๓) การหาลาด/เพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าให้ผู้ประกอบการ SMEs (กระทรวงมหาดไทย ร่วมกับ กระทรวงพาณิชย์)

มาตรการช่วยค่าครองชีพให้ลูกจ้างและประชาชนทั่วไป

(๒๔) การออกบัตรลดราคาสินค้าให้ลูกจ้าง (กระทรวงพาณิชย์)

(๒๕) การลดภาระหนี้สินนอกระบบหรือหนี้ผ่อนชำระสินค้าให้ลูกจ้าง (กระทรวงการคลัง)

(๒๖) การลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (กระทรวงการคลัง)

(๒๗) การจัดการอัตราราคาสินค้าถูกไปจำหน่ายให้ลูกจ้างในสถานประกอบการ (กระทรวงพาณิชย์)

นอกจากนี้ กระทรวงแรงงานอยู่ระหว่างการวางกรอบแนวทางการดำเนินการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นวันละ ๓๐๐ บาททั่วประเทศ ซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(๑) มาตรการต่าง ๆ ที่รัฐบาลจะดำเนินการควรประกาศให้ทราบล่วงหน้าก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖

(๒) รัฐบาลควรจัดประชุมชี้แจงนายจ้าง/ผู้ประกอบการให้ทราบถึงรายละเอียดของทุกมาตรการที่ประกาศใช้ในคราวเดียวกันทุกมาตรการ ไม่ควรจัดประชุมชี้แจงแยกเป็นรายหน่วยงาน หรือรายมาตรการ เพราะนายจ้าง/ผู้ประกอบการอาจรับทราบไม่ครบถ้วน

ทั้งนี้ คณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานได้โปรดเห็นชอบให้เสนอ ประกาศฯ เข้าที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมทั้งนำเสนอข้อเสนอเพื่อการ กำหนดมาตรการบรรเทาผลกระทบจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๕๖ และเพิ่มขีดความสามารถของ ผู้ประกอบการ SMEs ให้คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณามอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

ในการนี้ คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ได้มีมติรับทราบ และเห็นชอบตามที่กระทรวงแรงงานเสนอ ดังนี้

๑. รับทราบประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ เพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ตามมติคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๘ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕

๒. แต่งตั้งคณะทำงานร่วมภาครัฐและเอกชน โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง) เป็นประธานคณะทำงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ และผู้แทนคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน (กกร.) เป็นคณะทำงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นคณะทำงานและเลขานุการ และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ เป็นคณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ โดยมีอำนาจหน้าที่ศึกษาและพิจารณามาตรการการ บรรเทาผลกระทบจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำปี ๒๕๕๖ และเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นมาตรการใหม่

๓. เห็นชอบมาตรการการบรรเทาผลกระทบจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๕๖ และ เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นมาตรการเดิม และกำลังจะสิ้นสุด โดยให้ต่อระยะเวลาดำเนินการออกไปอีก ๑ ปี นับจากวันที่มาตรการนั้นสิ้นสุด

ทั้งนี้ กระทรวงแรงงานได้ส่งประกาศคณะกรรมการค่าจ้างฯ เพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้มีผลใช้บังคับต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง
สำนักเศรษฐกิจการแรงงาน
สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน
โทร. ๐ ๒๒๓๒ ๑๑๓๘ - ๔๐

ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๗)

ด้วยคณะกรรมการค่าจ้างได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ ประกอบกับข้อเท็จจริงอื่นตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ และมีมติเห็นชอบให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพื่อใช้บังคับแก่นายจ้างและลูกจ้างทุกคน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ (๓) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการค่าจ้างจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ ข้อ ๒๘ ข้อ ๒๙ ข้อ ๓๐ ข้อ ๓๑ และข้อ ๓๒ ของประกาศคณะกรรมการค่าจ้างเรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๒ ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นเงินวันละสามร้อยบาท ในท้องที่จังหวัดกระบี่ กาญจนบุรี กำแพงเพชร ขอนแก่น จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ชัยนาท ชัยภูมิ ชุมพร เชียงราย เชียงใหม่ ตรัง ตราด ตาก นครนายก นครพนม นครราชสีมา นครศรีธรรมราช นครสวรรค์ นราธิวาส น่าน บึงกาฬ บุรีรัมย์ ประจวบคีรีขันธ์ ปราจีนบุรี ปัตตานี พระนครศรีอยุธยา พังงา พัทลุง พิจิตร พิษณุโลก เพชรบุรี เพชรบูรณ์ แพร่ พะเยา มหาสารคาม มุกดาหาร แม่ฮ่องสอน ยะลา ยโสธร ร้อยเอ็ด ระนอง ระยอง ราชบุรี ลพบุรี ลำปาง ลำพูน เลย ศรีสะเกษ สกลนคร สงขลา สตูล สมุทรสงคราม สระแก้ว สระบุรี สิงห์บุรี สุโขทัย สุพรรณบุรี สุราษฎร์ธานี สุรินทร์ หนองคาย หนองบัวลำภู อ่างทอง อุตรดิตถ์ อุทัยธานี อุบลราชธานี และอำนาจเจริญ

ข้อ ๓ ประกาศคณะกรรมการค่าจ้างฉบับนี้ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(นายสมเกียรติ ฉายะศรีวงศ์)

ปลัดกระทรวงแรงงาน

ประธานกรรมการค่าจ้าง

ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๗)

ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไปนั้น เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำครั้งนี้ คณะกรรมการค่าจ้างจึงขอชี้แจงให้ทราบทั่วกัน ดังนี้

๑. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ หมายถึง อัตราค่าจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยคณะกรรมการค่าจ้างมีแนวคิดเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำว่า “เป็นอัตราค่าจ้างที่เพียงพอสำหรับแรงงาน เพื่อพัฒนาฝีมือ^๑ ๑ คน ให้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามสมควรแก่สภาพเศรษฐกิจและสังคม โดยมีมาตรฐานการครองชีพที่เหมาะสมตามความสามารถของธุรกิจในพื้นที่นั้น”

๒. การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งเป็นองค์กรไตรภาคีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายละ ๕ คนเท่ากัน

๓. สำหรับการออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ คณะกรรมการค่าจ้างได้ดำเนินการตามมติคณะกรรมการค่าจ้างเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่มีมติเป็นเอกฉันท์ให้กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใน ๗๐ จังหวัด เป็นวันละ ๓๐๐ บาท เท่ากันทั่วประเทศ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๖ ส่วน ๗ จังหวัดที่มีอัตราค่าจ้างขั้นต่ำวันละ ๓๐๐ บาทอยู่แล้วให้คงไว้ในอัตราเดิม ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี ภูเก็ต สมุทรปราการ และสมุทรสาคร ซึ่งคณะกรรมการค่าจ้างได้มีการประชุมหารือเมื่อวันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล และข้อเท็จจริงตามมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ เกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับอยู่ ดัชนีค่าครองชีพ อัตราเงินเฟ้อ มาตรฐานการครองชีพ ต้นทุนการผลิต ราคาของสินค้าและบริการ ความสามารถของธุรกิจ ผลิตภาพแรงงาน ผลิตภัณท์มวลรวมของประเทศ และสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และสถานการณ์ภายหลังการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป ซึ่งพบว่า การปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ไม่ส่งผลกระทบต่อการประกอบการหรือการลงทุนของภาคเอกชน ไม่ทำให้เกิดการว่างงาน การเลิกจ้าง และปิดกิจการเพิ่มมากขึ้น แต่กลับทำให้แรงงานมีรายได้เพิ่มขึ้น มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น มีกำลังซื้อเพิ่มขึ้น และมีขวัญกำลังใจในการทำงาน ส่งผลให้ผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้น

๔. การพิจารณาของคณะกรรมการค่าจ้างนี้อยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค และรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ผลการพิจารณาจะนำไปสู่ข้อยุติที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อให้ นายจ้างสามารถประกอบธุรกิจอยู่ได้ ลูกจ้างสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข

๕. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามประกาศฉบับนี้ไม่มีผลบังคับใช้กับราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานประมงทะเล นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้า

^๑ คณะกรรมการค่าจ้างมีมติเมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ เห็นชอบปรับปรุงแก้ไขคำว่า “แรงงานไร้ฝีมือ” เป็น “แรงงานเพื่อพัฒนาฝีมือ (แรงงานทั่วไปแรกเข้าทำงาน)” เพราะคำว่า แรงงานไร้ฝีมือก่อให้เกิดความรู้สึกที่ไม่สร้างสรรค์ต่อแรงงานที่เพิ่งเข้าสู่ตลาดแรงงานที่เป็นแรงงานที่ไม่มีฝีมือหรือไม่มีการพัฒนาตนเอง และในข้อเท็จจริงแรงงานไร้ฝีมือสามารถเรียนรู้ฝึกฝน พัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ให้เป็นแรงงานกึ่งฝีมือ และหรือฝีมือได้ หากมีความขยัน อดทน ตั้งใจจริง และไม่เรียนรู้

เรือเดินทะเล นายจ้างที่ตกลงจ้างผู้รับงานไปทำที่บ้าน นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานเกษตรกรรมซึ่งมิได้จ้างลูกจ้างทำงานตลอดปี หรือมิได้ให้ลูกจ้างทำงานในลักษณะที่เป็นงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากงานเกษตรกรรม^๒ ดังกล่าว

งานเกษตรกรรม ได้แก่

งานที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวน การปลูกพืช การเพาะพันธุ์ การตัด เก็บเกี่ยวพืชผล การทำนุบำรุงดินเพื่องานเพาะปลูก

งานที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์ การขยายพันธุ์สัตว์ การจับสัตว์ การเก็บบรรดาสิ่งทิ้งปวงที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของสัตว์

งานที่เกี่ยวกับการป่าไม้ เช่น การตัด ฟืน กาน โคน ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด ซักลากไม้ในป่า การทำสวนป่า การเก็บหาของป่า

งานที่เกี่ยวกับการทำนาเกลือสมุทร หมายถึง การให้ได้มาซึ่งเกลือโดยการนำน้ำเค็มเข้านา หรือพื้นที่ราบ ซึ่งทำเป็นคันกั้นน้ำเป็นแปลง ๆ แล้วตากให้แห้งจนตกผลึกเป็นเกลือ

งานที่เกี่ยวกับการประมงที่มีใช้การประมงทะเล เช่น การเพาะพันธุ์ การขยายพันธุ์ การเลี้ยง จับ ดัก ล่อ ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำ รวมถึงการเตรียมและการซ่อมบำรุงเครื่องมือทำการประมงด้วย

๖. นายจ้างจะต้องจ่ายค่าจ้างเป็นเงินให้แก่ลูกจ้างทุกคนไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนดไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะมีเชื้อชาติ สัญชาติ วัย หรือเพศใด สำหรับนายจ้างรายใดได้จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับหรือสูงกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ถือว่านายจ้างรายนั้นปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายค่าจ้างขั้นต่ำแล้ว ส่วนนายจ้างรายใดที่ยังจ่ายค่าจ้างน้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้ปรับค่าจ้างให้เท่ากับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามที่สถานประกอบกิจการดำเนินการอยู่

๗. อัตราค่าจ้างขั้นต่ำนี้มุ่งที่จะคุ้มครองแรงงานเพื่อพัฒนาฝีมือที่เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ในปี ๒๕๕๖ เพื่อให้แรงงานเข้าใหม่เหล่านี้สามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามสมควรแก่ภาวะการครองชีพในปี ๒๕๕๖ สำหรับแรงงานที่เข้าสู่ตลาดแรงงานมาไม่น้อยกว่า ๑ ปี จะเป็นแรงงานที่มีทักษะฝีมือมากขึ้น มีผลิตภาพแรงงานเพิ่มขึ้น นายจ้างควรพิจารณาปรับค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างมากกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ

จึงชี้แจงมาเพื่อทราบ และขอความร่วมมือเจ้าของสถานประกอบกิจการปฏิบัติตามประกาศ คณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๗) ดังกล่าวโดยทั่วกัน

คณะกรรมการค่าจ้าง

ตุลาคม ๒๕๕๕

^๒ คำชี้แจงกระทรวงแรงงาน เรื่อง กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๔๗ กระทรวงแรงงาน เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ตารางสรุปอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตามมติคณะกรรมการค่าจ้าง เมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2554

โดย ปรับครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2555 ทุกจังหวัดร้อยละ 39.5

ปรับครั้งที่ 2 ในวันที่ 1 มกราคม 2556 อีก 70 จังหวัดที่เหลือให้เป็นวันละ 300 บาท

ลำดับ ที่	จำนวน (จังหวัด)	เขตท้องที่บังคับใช้	ค่าจ้าง ขั้นต่ำ (เดิม)	ค่าจ้างขั้นต่ำ (ใหม่)					
				1 เม.ย. 55			1 ม.ค. 56 - 58		
				ร้อยละ	เพิ่ม วันละ	เป็น วันละ	ร้อยละ	เพิ่ม วันละ	เป็น วันละ
1	1	ภูเก็ต	221	35.7	79	300	0.0	0	300
2	6	กรุงเทพฯ นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร	215	39.5	85	300	0.0	0	300
3	1	ชลบุรี	196	39.5	77	273	9.7	27	300
4	2	ฉะเชิงเทรา สระบุรี	193	39.5	76	269	11.4	31	300
5	1	พระนครศรีอยุธยา	190	39.5	75	265	13.2	35	300
6	1	ระยอง	189	39.5	75	264	13.8	36	300
7	1	พังงา	186	39.5	73	259	15.6	41	300
8	1	ระนอง	185	39.5	73	258	16.2	42	300
9	1	กระบี่	184	39.5	73	257	16.9	43	300
10	2	นครราชสีมา ปราจีนบุรี	183	39.5	72	255	17.5	45	300
11	1	ลพบุรี	182	39.5	72	254	18.2	46	300
12	1	กาญจนบุรี	181	39.5	71	252	18.8	48	300
13	2	เชียงใหม่ ราชบุรี	180	39.5	71	251	19.5	49	300
14	2	จันทบุรี เพชรบุรี	179	39.5	71	250	20.1	50	300
15	2	สงขลา สิงห์บุรี	176	39.5	70	246	22.2	54	300
16	1	ตรัง	175	39.5	69	244	22.9	56	300
17	2	นครศรีธรรมราช อ่างทอง	174	39.5	69	243	23.6	57	300
18	5	ชุมพร พัทลุง เลย สตูล สระแก้ว	173	39.5	68	241	24.3	59	300
19	4	ประจวบคีรีขันธ์ ยะลา สมุทรสงคราม สุราษฎร์ธานี	172	39.5	68	240	25.0	60	300
20	3	นราธิวาส อุตรธานี อุบลราชธานี	171	39.5	68	239	25.8	61	300
21	2	นครนายก ปัตตานี	170	39.5	67	237	26.5	63	300
22	4	ตราด ลำพูน หนองคาย บึงกาฬ	169	39.5	67	236	27.3	64	300
23	2	กำแพงเพชร อุทัยธานี	168	39.5	66	234	28.0	66	300
24	4	กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยนาท สุพรรณบุรี	167	39.5	66	233	28.8	67	300
25	7	เชียงราย นครสวรรค์ บุรีรัมย์ เพชรบูรณ์ ยโสธร	166	39.5	66	232	29.6	68	300
		ร้อยเอ็ด สกลนคร							
26	5	ชัยภูมิ มุกดาหาร ลำปาง สุโขทัย หนองบัวลำภู	165	39.5	65	230	30.3	70	300
27	1	นครพนม	164	39.5	65	229	31.1	71	300
28	7	พิจิตร พิษณุโลก แพร่ มหาสารคาม แม่ฮ่องสอน อำนาจเจริญ อุตรดิตถ์	163	39.5	64	227	31.9	73	300
29	2	ตาก สุรินทร์	162	39.5	64	226	32.7	74	300
30	1	น่าน	161	39.5	64	225	33.6	75	300
31	1	ศรีสะเกษ	160	39.5	63	223	34.4	77	300
32	1	พะเยา	159	39.5	63	222	35.3	78	300
เฉลี่ยรวม			175.73	39.5	69	245	25.5	60	300

ที่มา : สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน สำนักเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง

วันนี้ เมื่อเวลา 09.00 น. ณ ห้องประชุมคณะรัฐมนตรี ชั้น 2 สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ร้อยตำรวจเอกเฉลิม อยู่บำรุง รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรี
จากนั้น นายภักดีหาญส์ หิมะทองคำ และนายชลิตรัตน์ จันทรุเบกษา รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ได้แถลงข่าวผลการประชุมคณะรัฐมนตรี สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

เศรษฐกิจ-สังคม

13. เรื่อง การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี 2556

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบและเห็นชอบตามที่กระทรวงแรงงานเสนอ ดังนี้

1. รับทราบประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 7) ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2555 เพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นไป ตามมติคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 18 ครั้งที่ 7/2555 เมื่อวันที่ 5 กันยายน 2555

2. แต่งตั้งคณะทำงานร่วมภาครัฐและเอกชน โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายกิตติรัตน์ ณ ระนอง) เป็นประธานคณะทำงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ และผู้แทนคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน (กกร.) เป็นคณะทำงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน เป็นคณะทำงานและเลขานุการ และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นคณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ โดยมีอำนาจหน้าที่ศึกษาและพิจารณามาตรการการบรรเทาผลกระทบจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำปี 2556 และเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นมาตรการใหม่

3. เห็นชอบมาตรการการบรรเทาผลกระทบจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี 2556 และเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก (SMEs) ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นมาตรการเดิมและกำลังจะสิ้นสุด โดยให้ต่อระยะเวลาดำเนินการออกไปอีก 1 ปี นับจากวันที่มาตรการนั้นสิ้นสุด

*****